

[Leif Hermann]

partiet den dristighed at fortælle, at det forslag, de har fremsat, er i fuld overensstemmelse med de udtalelser, der er faldet på landsbykonferencen, og dér vil jeg da godt have lov til at gøre opmærksom på, at det bestemt ikke er i fuld overensstemmelse med de udtalelser, jeg kom med på landsbykonferencen.

Nu er det nok ikke for at takkes Fremskridtspartiet, at miljøministeren er kommet med sit lovforslag om ændring af by- og landzonenloven. Der er en vis tradition for, at miljøministeren – undertiden med en ihærdighed, som vel i grunden er en bedre sag værdig – kaster sig over denne by- og landzonenlov. Sidste gang drejede det sig om ophævelse af klageadgangen vedrørende zonetilladelser i landzonelokalplanområder; det skulle angiveligt også forbedre mulighederne for udvikling i landsbyerne. Dengang havde argumentationen ganske vist ikke noget med forslaget realiteter at gøre, og det betød, at man ikke kom igennem. Holdningen her i Folketinget var den, at det åbne land har behov for ekstra beskyttelse.

Denne gang går det så ud på måske lidt mere præcist at fastlægge indholdet af den gældende bestemmelse i zonelovens § 8, men navnlig på at sørge for, at der ikke skal indhentes zonetilladelse. Igen er argumentet, at dette vil styrke landsbyerne.

Det er jeg langt fra sikker på at det vil. Det afgørende er nu, at en hvilken som helst virksomhed – i princippet i hvert fald – kan rykke ind i en tom landbrugsjendom, for så vidt denne er forladt eller bliver forladt og ikke er yngre end 5 år. Så stilles der samtidig nogle krav til beskæftigelse og den slags ting, men ellers skal man bare anmelde det til kommunalbestyrelsen, og hvis den sover tilstrækkelig længe, nemlig ud over 14 dage, er den hjemme. Der skal selvfølgelig foreligge miljøgodkendelse i de situationer, hvor det kræves at der skal byggetilladelse til, og så skal der i øvrigt foreligge tilladelse til ændret anvendelse. Man skal altså lige være opmærksom på, at man ikke slipper for tilladelser i denne sammenhæng, det er kun zonetilladelsen, man ikke skal have.

Dette vil vi selvfølgelig ikke være med til, for dermed glider vores muligheder for at styre udviklingen i det åbne land – ikke i landsbyerne – os af hænde. Det, miljøministeren vil opnå med dette lovforslag, kan

nøjagtig lige så godt opnås ved, at man siger til kommunalbestyrelserne, at der skal laves landzonelokalplaner, men af en eller anden besynderlig grund er kommunalbestyrelserne ikke så interesserede i det, og så gør miljøministeren dette, synes jeg, vældig velmenende og udmærkede forsøg på at tjene landsbyorganisationernes interesser med et forslag som dette. Hvis kommunalbestyrelserne tog deres muligheder for at lave landzonelokalplaner alvorligt, ville man kunne løse en del af dette problem.

Men afgørende er det, at det, miljøministeren foreslår, indebærer en udskridning af grundlaget for den fysiske planlægning, nemlig afgrænsningen af by og land. Hele grundlaget for kommuneplanlovens system er faktisk by- og landzonenloven. Hvordan vil miljøministeren bære sig ad med at fortælle kommunerne, at der er mening i at lægge f.eks. håndværkergrunde i visse erhvervsområder inden for kommuneplanerne, hvis det er således, at de pågældende håndværkere frit kan nedsætte sig i nedlagt landbrugsbyggeri?

Og hvordan vil det være med hensyn til de trafikale forhold, når man siger, at der kun må være fem ansatte? Nu er vi jo klar over, at det formentlig bliver flere, fordi både Venstre og de Konservative allerede nu er inde på, at der skal kunne dispenseres, og så ved vi godt, hvad det betyder.

I sin tid lavede Trehøje Kommune det geniale julenummer, at den lod en fabrikant, der fremstillede tekstiler, slå sig ned i Tæbring. Der var ingen zonetilladelse, der var i det hele taget ingen tilladelse til noget som helst. Der var en del telefonsamtaler og en velvillig kommunalbestyrelse, så borgmesteren gik ud og afstak grunden, mens kommuneingeniøren – det skulle der dog fagkundskab til – præciserede lidt nøjere, hvordan tingene skulle være.

Ringkøbing Amtsråd var noget bekymret ved sagen, det var jo amtsrådet, der skulle give zonetilladelsen, for det ville faktisk afstedkomme en sort plet-situation rent trafikalt.

Det hele faldt selvfølgelig i lave, virksomheden ligger der, og der er trafikale problemer i forbindelse med den virksomhed.

Det er lige præcis den udskridning, som dette forslag lægger op til. Miljøministeren kan ikke styre erhvervslokaliseringen i de